

هشتم مارچ روز جهانی زن:



پیام داکتر شا فقیر پامیری به مناسبت هشتم مارچ ۲۰۱۲ میلادی مطابق به ۱۸ حوت سال ۱۳۹۰ هـ ش به بانوان شغنان، افغانستان و جهان!

مسرت دارم که روز هشتم مارچ- روز جهانی زن بزرگترین موجود هستی و خوبترین موهبت الهی (زن) به زنان شغنان، افغانستان و تمام جهان تبریک عرض نمایم. این روز که دارای مفهوم سیاسی، اجتماعی- اقتصادی کلتوری و فرهنگی است خوشبختانه زنان این مرزبوم از قبل آن را شناخته و از آن مستفید شده اند و در عرصه های مختلف دوشادوش مردان رزمیده اند. و از حقوق تعلیم و تربیه، تحصیلات، اشتراک در مسایل سیاسی اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی مستفید شده اند. با درک این واقعیت زنان پیکر فعال از نفوس انسانی را در جوامع بشری تشکیل داده در تمام حالات و مناسبات زندگی با وجود پرابلم ها و چالش های زندگی و همچنان در مقابل رواجها و سنت گراهی همواره نقش بارز و برجسته را در پیشرفت اقتصاد، انکشاف و تحولات جامعه بازی نموده و می نمایند. فرهنگ زندگی و انسانیت حکم می کند که به این قشر بزرگ در عالم هستی ارج گذاشت. و مهر و محبت شان فراموش ناشدنی است. درین جا تاریخچه این روز جهانی از منابع مختلف غرض معلومات علاقمندان جمع آوری شده است.

تاریخچه:

در ۸ مارچ ۱۸۵۷ زنان کارگر کارگاه های پارچه بافی و لباس دوزی در نیویارک امریکا به خیابان ها ریختند و خواهان افزایش دستمزد، کاهش ساعات کار و بهبود شرایط بسیار نامناسب کار شدند. این تظاهرات با حمله پولیس و کتک زدن زنان برهم خورد. سال ۱۹۰۷ در دوره ای که مبارزات زنان برای تأمین حقوق سیاسی و اجتماعی اوج گرفته بود، به مناسبت پنجاهمین سالگشت تظاهرات



نیویورک در ۸ مارچ، زنان دست به تظاهرات زدند. آینده انتخاب روزی از سال به عنوان «روز زن» نخستین بار در جریان مبارزه زنان نیویارک شعار «حق رای برای زنان» مطرح شد. دو هزار زن تظاهر کننده در ۲۳ فبروری ۱۹۰۹ پیشنهاد کردند که هر سال در

روز یکشنبه آخر فبروری یک تظاهرات سراسری در آمریکا به مناسبت «روز زن» برگزار شود.

در سال ۱۹۱۰، «دومین کنفرانس زنان سوسیالیست» که کلارا زنکین از رهبران آن بود، به مسئله تعیین «روز بین‌المللی زن» پرداخت. زنان سوسیالیست قبلاً روز اول ماه می را پیشنهاد کرده بودند. اما اول ماه می، جایگاه و مفهومی داشت که می‌توانست اهمیت و جایگاه مبارزه مشخص بر سرمسله زن را تحت‌الشعاع قرار دهد. زنان سوسیالیست آلمان، روز ۱۹ مارچ را پیشنهاد کردند. بمناسبت این روز، مبارزات انقلابی در سال ۱۸۴۸ علیه رژیم پادشاهی پروس بود که به عقب‌نشینی لفظی حکومت در نوزدهم مارس همان سال، منجمله در مورد مطالبات زنان، انجامید. دومین کنفرانس زنان سوسیالیست تاریخ برگزاری نخستین مراسم «روز زن» را ۱۹ مارچ ۱۹۱۱ تعیین کرد. تصمیم‌گیری قطعی برای تعیین «روز جهانی زن» به بعد موکول شد.

بعد از انتشار قطعنامه کنفرانس در مورد تعیین «روز جهانی زن»، انترناسیونال دوم از این تصمیم حمایت کرد، و نخستین تشکیلاتی بود که این روز را به رسمیت شناخت. ۱۹ مارچ ۱۹۱۱ خیابان‌های آلمان، اتریش، سوئیس و دانمارک با مارش زنان به لرزه در آمد. شمار زنان تظاهر کننده در اتریش به ۳۰ هزار نفر می‌رسید. نیروهای پلیس به تظاهرات حمله بردند و به زدن زنان پرداختند و گروهی را دستگیر کردند.

سال ۱۹۱۳ "دبیرخانه بین‌المللی زنان" (یکی از نهادهای انترناسیونال سوسیالیستی دوم)، هشتم مارچ را با خاطره مبارزه زنان کارگر در آمریکا، به‌عنوان «روز جهانی زن» انتخاب کرد. در همان سال، زنان زحمتکش و زنان روشنفکر انقلابی در روسیه تزاری و در سراسر اروپا، مراسم «۸ مارچ» را بشکل تظاهرات و میتینگ برگزار کردند. در سال ۱۹۱۴ جنگ جهانی اول درگرفت. در اروپا که مرکز جنگ بود، زنان انقلابی تلاش کردند تظاهرات ۸ مارچ ۱۹۱۵ و ۱۹۱۶ را تحت شعار مرکزی "علیه جنگ امپریالیستی" برگزار کنند. در کشورهای درگیر جنگ، طبقات مختلف به موافقان و مخالفان جنگ تقسیم شده بودند و انشعاب در صفوف جنبش زنان، مانع از برگزاری سراسری و گسترده «روز جهانی زن» شد.

در سال ۱۹۱۷ تظاهرات زنان کارگر در پتروگراد علیه گرسنگی و جنگ و تزاریسم، بانگ آغازین انقلاب روسیه بود. کارگران شهر در پشتیبانی از این تظاهرات، اعلام اعتصاب عمومی کردند. ۸ مارچ ۱۹۱۷ به یک روز فراموش نشدنی در تاریخ انقلاب روسیه تبدیل شد. سال ۱۹۲۱، "کنفرانس زنان انترناسیونال سوم کمونیستی" در مسکو برگزار شد. در آن کنفرانس، روز ۸ مارچ به‌عنوان «روز جهانی زن» بتصویب رسید. کنفرانس، زنان سراسر دنیا را به گسترش مبارزه علیه نظم موجود و برای تحقق خواسته‌هایشان فرا خواند. از اواسط دهه ۱۹۳۰، دنیا یک بار دیگر بسوی جنگ جهانی

جدید روان شد. برگزاری تظاهرات «روز جهانی زن» در کشورهای که تحت سلطه فاشیسم بودند، غیر قانونی اعلام شد. علیرغم این ممنوعیت، در هشتم مارچ ۱۹۳۶، زنان در برلین تظاهرات کردند. در همان روز، اسپانیای فاشیست شاهد تظاهرات هشتم مارس در مادرید بود. بیشتر از سی هزار زن کمونست و جمهوریخواه، شعار "آزادی و صلح" سر دادند.

در دهه ۱۹۶۰، در کشورهای آسیا و آفریقا و آمریکای لاتین جنبشهای رهایی‌بخش پیا خاسته بود. در کشورهای سرمایه‌داری پیشرفته نیز جنبشها و مبارزات انقلابی و ترقیخواهانه بالا گرفته بود و جنبش رهایی زن نیز اوج و گسترشی چشمگیر یافت. در آمریکا و اروپا، زنان علیه سنن و قیود و قوانین مردسالارانه و احکام اسارت بار کلیسایی پیا خواستند. در جنبش زنان موضوعاتی نظیر حق طلاق، حق سقط جنین، تامین شغل، منع آزار جنسی، کاهش ساعات کاری روزانه و غیره مطرح شد. این جنبش موفق شد در برخی از این زمینه‌ها پیشروی کند. در تظاهرات هشتم مارس ۱۹۶۹ زنان در دانشگاه برکلی در آمریکا گرد آمدند و علیه جنگ در ویتنام تظاهرات کردند.

در سال ۱۹۱۵ سازمان ملل متحد هشتم مارچ را به‌عنوان «روز جهانی زن» برسمیت شناخت. بعد از خاتمه جنگ جهانی دوم و بالاخص از اواخر دهه ۱۹۷۰، با توسعه سرمایه‌داری به کشورهای عقب مانده، بخش‌های بزرگتری از زنان درگیر کار و تحصیل گشتند. در عین حال، زنان همچنان در جامعه موقعیتی درجه دوم داشته و اسیر نظام مردسالار بودند. این تناقض، مسئله زن را حادثر و انفجاری تر کرد.

نا گفته نباید گذاشت که در افغانستان بین سالهای ۱۹۹۶ - ۲۰۰۰ میلادی دوره سیاه طالبانی و تروریزم زنان بی دفا این سر زمین تحت شدیدترین و بی رحمانه ترین زجر و شکنجه قرار گرفتند که هرگز تاریخ بشریت آنرا فراموش نخواهد کرد. و این گروه بد نام متاسفانه اسلام را وسیله قرار دادند و از کسانی که سطح آگاهی شان در برابر دین اسلام و عقلانیت پایین بود استفاده کردند و تمام حقوق اسلامی و انسانی (حق تعلیم، تحصیل و اشتراک در تمام امورات که یک انسان نیاز دارد) از ایشان گرفتند و نیم از پیکر جامعه را که حقیقتاً با یک دست گهواره و با دست دیگرش جهان را می جنبانند زیر یک چادر سیاه در کنج های تاریک خانه دور از روشنی قرار دادند. لهذا ۱۹۹۶ - ۲۰۰۰ تاریکترین دور در جهان بوده و دیگر تکرار نخواهد شد. گرچه استکبار جهانی جهت حضور شان در منطقه همچو پروژه های متعصب را ایجاد و حمایه می کنند.

در اخیر برای تمام زنان جهان رفا، آسایش و سلامتی از خداوند کریم آرزو می نمایم.

با عرض حرمت
داکتر شافقیر پامیری